

SPECIMEN
CHARACTERVM
GRÆCORVM ET HEBRAICORVM
EXISTENTIVM
IN
CÆSAREA AC REGIO-AVLICA
TYPORVM FVSVRA

APVD
JOANNEM THOMAM TRATTNER,
CÆSAREO-REGIO-AVLICVM TYPOGRAPHVM
ET BIBLIOPOLAM.

VINDOBONÆ,

MENSE APRILIS ANNO MDCCCCLX.

I. Doppelte Tertie Griechisch.

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ

ΕΕ ΖΖ ΗΗ Θ

Θ ΙΙ ΚΚ ΛΛ Μ

ΜΝΝ ΞΞ ΟΟ

ΠΠ ΡΡ ΣΣ ΤΤ

ΥΥ ΦΦ ΧΧ ΨΨ

ΩΩ. ΠΕΡΙ

ΜΕΝ ΓΑΡ

ΤΗΣ ΔΙΑΚΟ

ΝΙΑΣ, ΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ

II. Doppelte Mittel Griechisch.

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ Ε
Ε ΖΖ ΗΗ ΘΘ ΙΙ
ΚΚ ΛΛ ΜΜ ΝΝ
ΞΞ ΟΟ ΠΠ ΡΡ
ΣΣ ΤΤ ΥΥ ΦΦ
ΧΧ ΨΨ ΩΩ.

ΟΙΔΑ ΓΑΡ
ΤΗΝ ΠΡΟΔΥ-
ΜΙΑΝ ΥΜΩΝ,
ΗΝ ΥΠΕΡ Υ-
ΜΩΝ ΚΑΤΧΩ-
ΜΑΙ ΜΑΚΕΔΟ-
ΣΙΝ.

III. Doppelte Cicero.

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ Ε
Ε ΖΖ ΗΗ ΘΘ ΙΙ Κ
ΛΛ ΜΜ ΝΝ ΞΞ
ΟΟ ΠΠ ΡΡ ΣΣ ΤΤ
ΥΥ ΦΦ ΧΧ ΨΨ
ΩΩ.

ΟΤΙ ΑΧΑΙΑ ΠΑ-
ΡΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ.

IV. Fette Text.

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ ΕΕ ΖΖ
ΗΗ ΘΘ ΙΙ ΚΚ ΛΛ ΜΜ
ΝΝ ΞΞ ΟΟ ΠΠ ΡΡ ΣΣ
ΤΤ ΥΥ ΦΦ ΧΧ ΨΨ ΩΩ.
ΑΠΟ ΠΕΡΥΣΙ. ΚΑΙ
Ο ΕΞ ΥΜΩΝ.

V. Ordinari Text.

Ὅ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακάμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τῆς λέξεως τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐώρακάμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.

VI. Parangon.

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε καὶ εἴαν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον. Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι πρὸς τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ πρὸς τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλα τὰ κόσμη. Καὶ ἐν τῷ γινώσκωμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, εἴαν τὰς ἐντολάς αὐτῆς τηρῶμεν. Ὁ λέγων, ἐγνώκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆς μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τῷ ἢ ἀλήθεια ἐκ ἔστιν.

VII. Tertia.

Ὅς δὲ ἂν τηρῇ αὐτῆ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τῷ ἡ ἀγάπῃ τῆ Θεῆ τετελείωται. ἐν τῷ γινώσκωμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς ἔτις περιπατεῖν. Ἀδελφοί, ἐκ ἐντολῆν καινῆν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολῆν παλαιᾶν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς. Πάλιν ἐντολῆν καινῆν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν. ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

VIII. Mittel.

Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ μισῶν, ἐν τῇ σκοτία ἐστὶν ἕως ἄρτι. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ ἐκ ἔστιν. Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, ἐν τῇ σκοτία ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτία περιπατεῖ, καὶ ἐκ οἷδε πᾶ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰχυροὶ ἐσθε, καὶ ὁ λόγος τῆ Θεῆ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Μὴ ἀγαπάτε τὸν κόσμον·

IX. Cicero.

Μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. εἴαν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἐκ ἔσιν ἡ ἀγάπη τῆ πατρὸς ἐν αὐτῷ. "Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τῆ βίβ, ἐκ ἔσιν ἐκ τῆ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆ κόσμου ἐσὶ. Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, Ἐπὶ ἐπιθυμία αὐτῆ. ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τῆ Θεῶ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐσὶ. καὶ καθὼς ἠκέσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονόασιν ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐσὶν. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' ἐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ ἢ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι ἐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τῆ ἀγίας, Ἐ οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκ ἔσιν. Τίς ἐσὶν ὁ ψεύσης, εἰ μὴ ὁ ἀρενέμενος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἔσιν ὁ Χριστός; ἕτος ἐσὶν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρενέμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρενέμενος τὸν υἱόν, ἔδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

X. Garmond.

Ἔμεῖς ἐν, ὁ ἠκέσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. εἴαν ἐν ὑμῖν μενῆσθε ἀπ' ἀρχῆς ἠκέσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενέετε. Καὶ αὕτη ἐσὶ ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγελῆκατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰῶνιον. Τῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτῆ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ ἔσ χρίσμα ἔχετε ἵνα τίς διδάσκη ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὴς ἐσὶ, καὶ ἐκ ἔσιν ψεῦδος. καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενέετε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μενέετε ἐν αὐτῷ ἵνα ὅταν φανερωθῆ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρῶμεν ἀπ' αὐτῆ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτῆ.

XI. Petit.

Ὁ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινῶνιαν ἔχητε μετ' ὑμῶν· καὶ ἡ κοινῶνία δι' ἡμετέρας μετὰ τῶ πατρὸς καὶ μετὰ τῶ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ὀδμήσια. Ἐάν εἰπωμεν ὅτι κοινῶνιαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδομεθα, καὶ οὐ ποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν.

I. Doppelte Mittel Hebräisch.

בראשית ברא אלהים
את השמים ואת הארע:
והארע היתה תהו
ובהו וחשך על-פני
תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים:
ויאמר אלהים יהי אור
ויהי-אור: וירא אלהים
את-האור כי-טוב
ויברל אלהים:
אאדדהווחחמט"ל
ססננן עע פפ צצקקרר
ששתת

II. Text Hebräisch.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וְיִהְיֶה מְבְרִיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם:
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבַרֵל בֵּין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וּתְרַאֲהָ
הַיְבֵשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקּוֹה הַמַּיִם קִיָּא
יָמִים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

אֲאֵרְדוּוּחַחַטְשִׁי כְּכֹל־לְמַמְסַעֲצָצָ
קִקְרַשְׁשֶׁתִּתְזֹז־סִסְךְךְ

III. Parangon Hebräisch.

ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב
מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו-בו על-הארץ ויהי-כן:
ותוצא הארץ רשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו-בו
למינהו וירא אלהים כי-טוב: ויהי-
ערב ויהי-בקר יום שלישי:

IV. Tertio Hebräisch.

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין
הלילה והיו לאתת ולמועדים
ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על-הארץ ויהי-
כן: ויעש אלהים את-שני המארת
הגדלים את-המאור הגדל
למשלת היום ואת-המאור הקטן
למשלת הלילה ואת הכוכבים:
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על-הארץ: ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי-טוב: ויהי-
ערב ויהי-בקר יום רביעי:

V. Mittel Hebräisch.

ויברא אלהים את־התנינים הגדלים ואת כל־
 נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
 למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא
 אלהים כִּי־טוב: ויברך אתם אלהים לאמר
 פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב
 בארץ: ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי:
 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וחית־ארץ למינה ויהי־כן:

VI. Cicero Hebräisch.

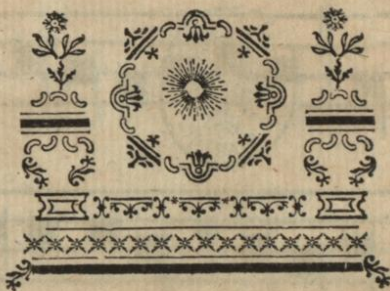
ויעש אלהים את־חית הארץ למינה ואת־
 הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו
 וירא אלהים כִּי־טוב: ויאמר אלהים נעשה
 אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
 ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־
 הרמש הרמש על־הארץ: ויברא אלהים את־
 האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
 ונקבה ברא אתם:

VII. Garmond Hebräisch.

בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם :
 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
 ומלאו את הארץ וכבשה ורדו ברגת הים ובעוף
 השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ : ויאמר
 אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר
 על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר יבשר פרי עץ
 זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ
 ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר יבשר
 נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ויהי ערב ויהי בקר יום הששי :

VIII. Petit Hebräisch.

ויבולו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר ישה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
 עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : אלה תולדות
 השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
 ושמים : וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
 השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
 ואדם אין לעבד את האדמה :
 אאבכזדורוזטטיככךךללממםסננסספפףקקקררששתת

Nompareil Noten.

